VI- **Čaven** 64

****

Področje:	Notranjska in primorska
Območje:	iz Ajdovščine po težavni mulatjeri visoko na prepadni rob Trnovskega gozda, potem pa po drugi nazaj v Vipavsko dolino
Izhodišče:	Ajdovščina (106 m n.v.)
Karte:	Vipavska dolina – mali slovenski eden 1: 50 000; Atlas Slovenije 142,141
Dolžina (km):	50
Višinska razlika (m):	1247
Čas vožnje:	5:15
Nošenje kolesa:	nekaj mest na kolovozu iz Gorenja na Predmejo
Zahtevnost vzpona:	do vasi Gorenje V 2; od tu do Predmeje ves čas V 5 z odseki V 6 (zadnji klanec na mulatjeri V 6 – V 7); od Predmeje do odcepa za Modrosovec V 3 in V 4; odsek na Modrosovec V 5 z dvema odsekoma V 5 do V 6
Zahtevnost spusta:	do začetka mulatjere za Selovcem S 2 – S 3; spust po mulatjeri v vas Fevči S 4 z nekaj odseki S 5; naprej S 2
Zahtevnost skupaj:	VI-
Značilnosti:	tura z enim najtežjih, a hkrati najzanimivejših vzponov v vodniku (600 m ves čas V 5 in V 6), kot tudi zzelo zanimivim spustom po južnih pobočjih.
Najnižja točka:	101 m n.v.
Najvišja točka:	1351 m n.v.
Višinski diagram:	

Čaven

OPIS

▲Iz Ajdovščine (106 m n. v. → [1]) se peljemo po asfaltni cesti v smeri izvira Hubelj. V zmernem vzponu prikolesarimo do nekdanje vojašnice – današnje industrijske cone, ki leži ob potoku Hubelj. Od tod se vozimo bolj strmo do izvira Hublja, kjer je črpališče (215 m n. v. ← [2]). Zavijemo levo čez mostiček in naprej do vasi Gorenje (240 m n. v. → [3]). Tu gremo desno in se med hišami strmo vzpnemo na začetek kolovoza (Pri tem sledimo markacijam za Čaven.). Sprva je kolovoz položen, potem pa se močno ustrmi in postane kamnit ter izjemno zahteven (Vzpon na tem odseku je V 5 – V 6.). Kmalu pridemo na izravnavo, potem pa nadaljujemo po bolj položnem klancu, ki nas pripelje na pašnike. Od tod se peljemo nekaj časa po kolovozu, kije mestoma precej kamnit, včasih pa tudi zaraščen, brez izrazitih orientacijskih točk in gre večinoma po gozdu. V srednjem delu vzpona na Predmejo se kolovoz za nekaj časa zoži v pešpot. Kmalu se ta

spet razširi v kolovoz, ki postane celo nekoliko bolj izrazit kot prej. Vzpon je ves čas zelo zahteven (V 5), pogosto ne toliko zaradi strmine kot slabe podlage. Nekateri bolj strmi odseki so izjemno težavni (V 6), a še vedno vozni, tako da moramo sestopiti le na nekaj mestih. V splošnem velja, da se pri vožnji ves čas držimo smeri, ki gre naravnost. V drugi tretjini vzpona na Predmejo, na n.v. približno 550 m, se kolovoz razcepi (550 mn.v. ↑ [4]). Bolj zvožen krak zavije levo. Tu moramo naravnost, po slabšem, le za širino poti shojenem kolovozu. To je pri vzponu na Predmejo edina točka, kjer lahko zaidemo. V zadnjem delu postane kolovoz vse bolj strm in se nadaljuje z izjemno zahtevno mulatjero (V 6), ki pa je, razen na dveh mestih, kjer moramo za hip peš, v celoti prevozna. Klanec, ki pelje ob telefonskem daljnovodu, je najtežji od vseh, ki jih moramo na tej turi prekolesariti (V 6 – V 7). Po njem pridemo do kapelice (860 m n. v. → [5]) in na asfaltno cesto Ajdovščina – Predmeja. Zavijemo desno in nadaljujemo do križišča (883 mn.v. ↑ [6]) na Predmeji, kjer se peljemo naravnost, v smeri kažipota za Čepovan. V zmernem vzponu gremo po širokem makadamu mimo prostora za piknik na desni in naprej do odcepa (915 mn.v. ↑ [7]) gozdne ceste, ki zavije na levo (Ta je nova in je na karti vrisana kot kolovoz.). Še naprej kolesarimo v zmernem vzponu do odcepa (980 m n. v. ↑ [8]) ozke asfaltne ceste, ki zavije desno v smeri Golakov in Iztokove koče. Mi gremo levo in se po nekaj ovinkih pripeljemo do odcepa (1020 m n. v. ← ← [9]), kjerzavije-mo ostro levo za Čaven (Glavna cesta gre desno v smeri proti Čepovanu.). V srednje strmem vzponu (V 3) pridemo do naslednjega razcepa (1105 m n. v. ↑ [10]), kjer je na desni majhno parkirišče. Nadaljujemo v smeri markacij naravnost (Odcep, ki zavije desno, pelje k Smrekovi jami in na Preval.). Sprva kolesarimo v zmernem vzponu, potem pa nas preseneti strm asfaltiran klanec (V 4 – V 5). Po njem se vzpnemo na izravnavo in razgledišče, ki je na vrhu strmih sten na levi. Tu je odcep (1265 m n. v. → [11]), po katerem zavijemo desno in nadaljujemo po slabi, ozki gozdni cesti. Peljemo se skozi zapornico in prikolesarimo na gozdnat greben. Kratko se spustimo navzdol na sedlo, potem pa se v strmem in drsljivem vzponu po slabi, gruščnati cesti (kratek odsek V 6) pripeljemo na izravnavo (Tu sta na tleh napisa Čaven in Golaki.). Spet se spustimo kratko navzdol, potem pa se v zelo zahtevnem vzponu (V 5) pripeljemo na vrh hriba Modrosovec. Pri Škarpi, kjer je najvišja točka (1353 m n. v. ↓ [12]), je vožnje konec.

▼Spustdo že prevoženega razcepa (1265 m n. v. →[11]) pri razgledišču poteka posmeh vzpona. Je srednje zahteven (S 3). Zavijemo desno in nadaljujemo v položnem spustu do planinske koče oziroma zavetišča A. Bavčerja.Tik za kočo je razcep (1242 m n. v. ←[13]). Lahko izberemo obe smeri. Po levi se spustimo najprej navzdol.

▲Potem se v srednje strmem vzponu spet dvignemo na naslednje sedlo.

▼Od tod se ponovno spustimo v značilno suho travnato dolino pod vrhom Kuclja, vse do stičišča z gozdno cesto, ki se nam priključi z desne (1150 m n. v. ↑ [14]). To je druga možnost, po kateri lahko pridemo od koče.

▲Nadaljujemo deloma po ravnem, deloma navzgor do križišča pri poslopju Selovec(1150 m n. v. ← [15]), kjer zavijemo levo na slabo cesto (Desni odcep pelje v Trnovo.). Po njej se peljemo po ravnem, ves čas ob robu suhe doline, vse do roba planote (1150 m n. v. ←[16]), kjer se južna pobočja strmo prevesijo v Vipavsko dolino.

▼Od tod nadaljujemo po mulatjeri, v dolgem, a ne tako atraktivnem spustu, kot bi

morda pričakovali. Po neštetih serpentinah (spust S 4 s kar nekaj mesti S 5) se spustimo v vas Fevči. Pri vožnji se na odcepih ves čas držimo bolj izrazite in logične smeri v dolino. V vasi pridemo na asfaltno cesto (370 m n. v. → [17]). Zavijemo po njej desno in na prvem križišču (350 m n. v. ← [18]) levo (Na karti je ta odsek vrisan kot kolovoz.). V hitrem in strmem spustu se pripeljemo v kraj Vrtovin (160 m n. v. ↑ [19])- Od tod nadaljujemo do stika s cesto (120 m n. v. ← [20]) Nova Gorica – Ajdovščina, kjerzavi-jemo levo. Kolesarimo večinoma po ravnem in se po dobrih 7 km vožnje pripeljemo nazaj na izhodišče-v Ajdovščino.

KOMENTAR

Za to turo je značilen izredno zanimiv, a tudi izjemno zahteven vzpon po čudoviti mulatjeri, ki pelje iz vasi Gorenje na Predmejo. Deloma kot kolovoz, deloma kot mulatjera je razen na nekaj kratkih mestih v celoti prevozen. Čeprav je dobro zasenčen, priporočam odhod jeseni ali spomladi, ker je poleti tam menda precej kač. Enako velja za področje okoli vrha Modrosovec.

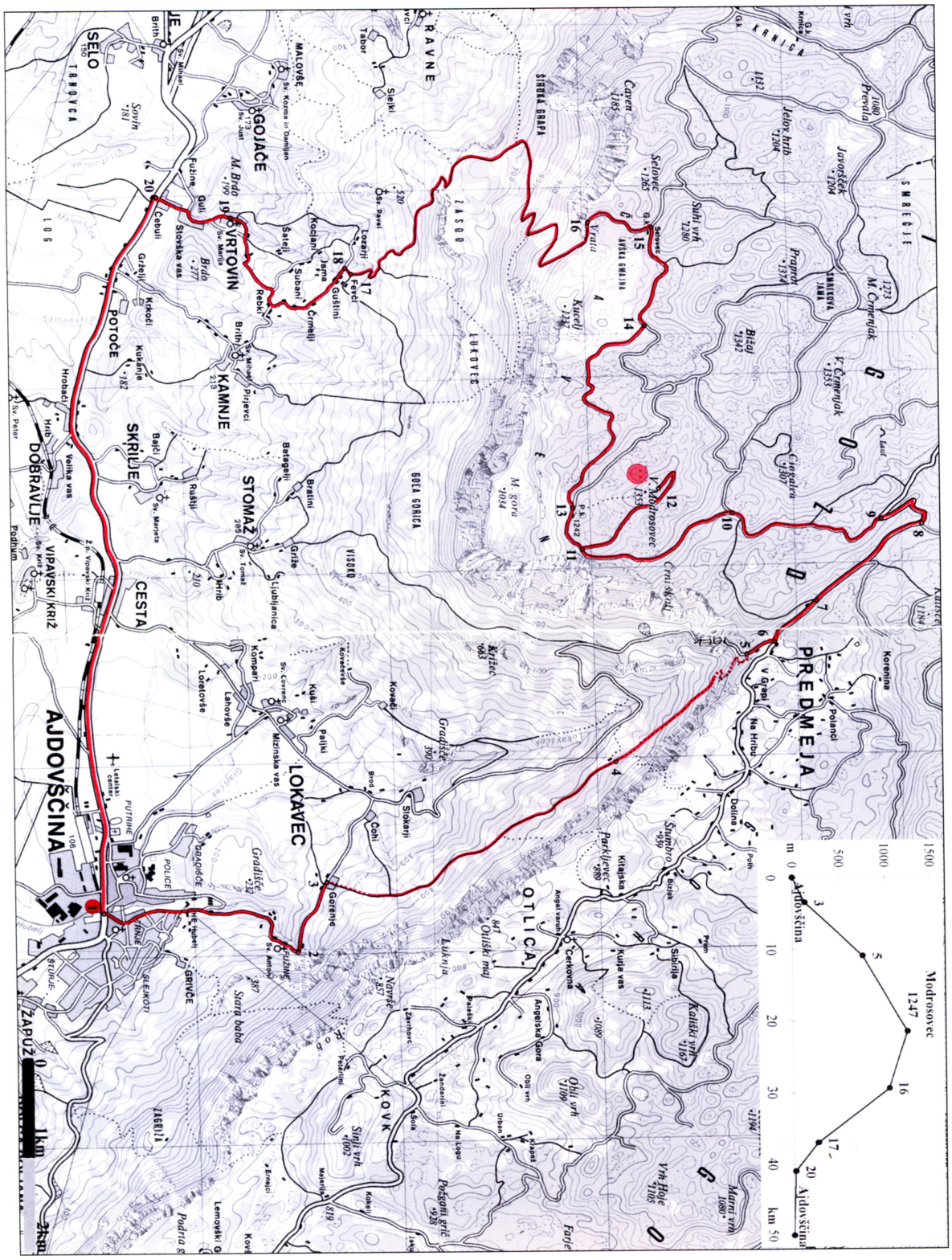
Tudi spust po južnih pobočjih Čavna poteka po stari vojaški mulatjeri, ki pa, razen na vrhu, presenetljivo ni tako atraktivna, kot bi pričakovali. Vse skupaj je bolj kolovoz, prevozen tudi z džipom, ki je speljan večinoma po gozdu. V celoti je to izredno lepa in zanimiva tura.

SEZNAM KOLESARSKIH SERVISOV

Ajdovščina, Kobra, Goriška cesta, tel. 065 63 495

Nova Gorica, Djak Daniel, Grčna 7, tel. 065 23 892

Nova Gorica, Bišport, Gradnikove brigade 53, tel. 065 28 278

PREDMEJA
AJDOVŠČINA
LOKAVEC
OTLICA
KOVK
STOMAŽ
KAMNJE
SKRILJE
DOBRAVLJE
POTOČE
ČRTOVIN
GOJAČE
SELO
RAVNE
ŽAPUŽE
Modrosovec
12-47
Ajdovščina
m
km
1km